

Tuppen og Lillemør.

Tuppen og Lillemør bor gård i gård.
 Begge har røde blå lysgule hår.
 Sløffer på flæddene, sløffer på sko.
 Forklar med lommet på har de begge to.
 Glem i fra skolen, pind hånd i hånd,
 daglig de knytter sig venskabsbånd.
 Men pludselig en kom de op og sloss -
 Nå får du aldrig mere komme hjem til oss!
 Fåkke lov å bli med bort i våres gård
 e ikke venner med deg, mer.
 Jeg skal steli på kjellerlemmen, mens du står utenfor
 Fåkke klyve mer i våres hav, det skal bare alene jeg.
 Fåkke leke mer i våres gård, for du er så slem mot meg.

Vegen til skolen var, frykkelig lang,
 da de gikk hver for seg for første gang.
 Time på time gikk, uden et ord.

begge var på græden, sorgen var for stor.
 Og i det sidste store frikvarter
 kunne ikke Lillemor greie det mer.

Tuppen, jeg angrev så på det du vet,
 la oss være venner i all evighet.

Kom og bli med bort i våres gård,
 ikke sinne på deg mer.

Vi skal skli på kjellerlemmen, men de andre står og ser.
 Du må gjerne klype i våres trav,
 det skal bare du og jeg.

Kom og bli med bort i våres gård
 for jeg er så glad i deg.

Torsdag 8-2 45.

10-20-

slutt.